

Sekään puu ei kasvanut taivaaseen

Kirjoitin ke klo21:30 mikkohannula.fi oheisen https://lnkd.in/d_pVT4km Ennakoin ihmettä, se tapahtui: "Carloksen auto syttyi palamaan". Jatko herättää monenlaisia ajatuksia ja taas pitää katsoa taustalle. Tässä viisi pointtia viikonloppuun:

1. Pääsy TOP4:ään on huippusaavutus, vaikka turnaus päättyisi kahteen tappioon. Toivottavasti kenenkään takki ei käänny yhtä nopeasti kuin alkusarjan Viro-tappion jälkimaininkien tapaan. Suomen taakse jäävät lentopallon suuret Saksa, Serbia, Bulgaria, Belgia ja monet muut.

2. Kun eilen oli suuri mahdollisuus "todennäköisyyslaskelmin", että on se päivä, jolloin Italian jättipitkä voittoputki Suomea vastaan katkeaa, niin hyvä on muistaa Ranska-pelinkin lähtökohta. Kaksinkertainen hallitseva olympiavoittaja ei ollut hävinnyt Suomelle 2004-2024. Se, että heille nyt tulisi kaksi perättäistä tappiota sinivalkoisia vastaan on epätodennäköistä.

3. Päätöspäivän, lauantain, vastustajavaihtoehtoja Puola on vienyt MM-kullat 2014 ja 2018. Kun viimeksi Suomi nousi EM-kärkikvartettiin 2007, niin Puola kaatui 3-0, silloisena hallitsevana MM-hopeamitalimaana. Slovenia puolestaan on tehnyt lentopallossakin ihmenousun huipulle. Vielä 15v sitten se oli Suomen takana. Nyt 5 edellistä EM-turnausta ja taskuun 3 hopeaa ja 1 pronssi. Tiedetään myös Slovenian muu pallopelimenestys: koripallo, jalkapallo, käsipallo ja jopa jääkiekon Sotshi 2014.

4. Vaikka Suomi on asukasluvultaan pieni maa, niin ei silti jäljellä olevista kuitenkaan se piskuisin. Sloveniassa on vain reilut kaksi miljoonaa asukasta. Urheilumenestys ja joukkue-urheilumuodoissa pärjääminen käsittämättömän kovaa. Missä kulkevat heidän rajansa? Jos olisin jääpallon, ringetten, salibandyn tai pesäpallon johtava, niin voisin pelivälineet kiireen vilkkaa slovenialaisiin kouluihin. Tykkäävät pelata porukassa. Saataisiin sieltä isää kansainvälistä kilpailua pienempinä esiintyviin urheilumuotoihin.

5. Muisti urheilussa on lyhyt. Loppukesästä vannottiin - ja aiheesta - että Alisa Vainion EM-maratonkulta on ehdottomasti vuoden 2026 sykähdyttävin suomalainen urheiluhetki, Jarmo Viskari vuoden valmentaja ja Vainio paras urheilija. Vuosi sitten puhuttiin koripalloilijoiden EM-voitosta, että se on kaikkien aikojen suomalainen palloilusaavutus. Viimeisen 10 tunnin aikana harva näitä muistaa. On toki aihetta juhlaan nyt, mutta aikaisempia ei saisi unohtaa. Menestyksen hetkiä, kun ei ole liikaa viime vuosina ollut. Nyt on osunut. Eikä vuoden valmentajaksi välttämättä riitä Antti Kuisman kolme yhdistetyn olympiamitalia tai Antti Pennasen jääkiekon MM-kulta ja NHL-olympiapronssi. Ja niitä yllätyksiä varmaan tulee jatkossakin. Jollei

tänä vuonna enää, niin silti hyvä pitää mielessä Jani Tanskanen, Kalle Palander, Arsi Harju, Johanson-Järvi, Paavo Puurunen, Janne Holmen, Hanna-Maria Seppälä, Jukka Keskisalo, Satu Mäkelä-Numela, Tomi Tuuha, Harri Heliövaara ja moni muu. "Carloksen auto syttyi..", taas joskus uudelleen.